

Протокол

№

гр. София, 27.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **230** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА – А. Н. А. – редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

ОТВЕТНИКЪТ – КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА - редовно призован, представлява се от юрк. И. Ю., с пълномощно по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ю. Я. П., редовно призован, се явява.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА молба на жалбоподателката от днес, с искане за отлагане разглеждането на делото, с приложен амбулаторен лист.

ЮРК. Ю. – Да се даде ход на делото. Считам, че искането за отлагане е неоснователно. Не са налице процесуални пречки за разглеждането на делото днес. Жалбоподателката е имала достатъчно време да се яви лично, а при невъзможност - да преупълномощи друг адвокат, включително и тази адвокатка, явила се предходното съдебно заседание, която очевидно е наясно с фактите и обстоятелствата по делото. Не намирам обосновка адв. В. Г. също да не се яви в днешното съдебно заседание, тъй като същото беше насрочено за 11:00 часа, а другото му дело е в друг съд, в друг час. В условията на бързо производство, каквито са производствата по обжалване на заповеди за отчуждаване, считам за нецелесъобразно отлагането на делото за може би десети пореден път. Още повече, че има изготвена експертиза и тя е в срок, вещото лице отново е тук и това, че жалбоподателката не е успяла адекватно да организира защитата си, не е пречка за гледане на делото в днешното съдебно заседание и за

изслушване на вещото лице.

Съдът в настоящия състав намира неоснователно искането за отлагане на делото, направено с молба от днес, по вече изложените в предходното съдебно заседание съображения за продължителността на производството. В допълнение, следва да се отбележи, че дори да се приеме, че жалбоподателката не е имала възможност да упълномощи друг процесуален представител, който да се яви днес, то същата е разполагала с възможността след запознаването с делото, според предоставената ѝ възможност през целия работен ден на 26.05.2022 година, да изложи съображенията си и да направи доказателствени искания с писмена молба по делото, ако намира това за необходимо. Същата е представила междуременно общо 4 писмени молби - на 26.05.2022 година и днес, в които не са посочени конкретни обстоятелства от значение за решаване на спора, каквито жалбоподателката намира за необходими, нито са направени доказателствени искания в тази връзка. Ето защо следва да се приеме, че за изясняване на релевантни за спора обстоятелства отлагането на делото не е необходимо. Що се отнася до правото на жалбоподателя на лично участие в производството пред съда, то за същото не може да се приеме, че е налице твърдяната пречка, тъй като не е представено удостоверение съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза. Ето защо, не се установява наличието на предпоставките за отлагане на делото, изискуеми съгласно чл.139, ал.1 АПК.

Настоящият състав констатира след служебна проверка на делото, че независимо от проведените до момента открити съдебни заседания и участие на страните в тях, по него не се намира постановено определение за възстановяването му. В тази връзка приема, че следва да се произнесе на основание чл. 94, ал. 3 от Правилника за администрацията в съдилищата (ПАС). В кориците на делото са приложени служебни преписи, номерирани до момента до л.457, съдържащи жалбата (л.96-104) и административната преписка (л.58 и сл. от делото), както и протоколите и актовете на съда. По-специално относно преписката следва да се отбележи, че представянето ѝ е задължение на ответника и доводите в тази насока от страна на жалбоподателя не следва да се обсъждат. По искането за възстановяване на дело № 10609/2018 година съдът намира, че не следва да се произнася, тъй като същото се явява изцяло извън предмета на делото, а по настоящото е приложен заверен препис от постановеното решение № 3530/27.05.2019 година. С приключване на производството с този окончателен съдебен акт, действията и актовете по хода на приключеното производство се явяват ирелевантни за настоящето.

Така мотивиран и като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ВЪЗСТАНОВЯВА административно дело № 230/2021 г. по описа на Административен съд - София-град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-мо дневен срок от днес - за ответника, а от съобщаването - за жалбоподателката, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

УКАЗВА на основание чл. 213а, във вр. чл. 236 от АПК на жалбоподателката, че в случай, че подаде частна жалба, същата следва да бъде представена с препис за връчване на ответника и към нея да бъде приложен документ за платена държавна такса в размер на 30 (тридесет) лева по сметката на Върховния административен съд. Частната жалба следва да бъде приподписана от адвокат или придружена с удостоверение за юридическа правоспособност на подателя.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба на жалбоподателката от 26.05.2022 г. с искане за поправка на протокола от открито съдебно заседание на 25.05.2022 година.

ДОКЛАДВА втора молба на жалбоподателката от днес, относно оттегляне на пълномощно на адв. В. Б..

ДОКЛАДВА трета молба на жалбоподателката от днес.

ЮРК. Ю. – По отношение на искането за поправка на протокол считам, предполагам, че всичко е отразено в него.

Съдът в настоящия състав, като прецени в съвкупност изявленията в молбата, постъпила на 26.05.2022г., и като взе предвид, че протоколът от открито съдебно заседание, проведено на 25.05.2022г. е бил изготвен и обявен на следващия ден, приема, че с посочената молба е обективизирано искане за поправка на протокола от предходното открито съдебно заседание. Същото искане е неоснователно. Съгласно чл.150, ал. 1 и ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл. 144 от АПК, протоколът се съставя под диктовката на председателя, като в него се вписват мястото и времето на заседанието, съставът на съда, името на секретаря, явилите се страни и техните представители, същността на изявленията, исканията и изказванията на страните, представените писмени доказателства, показанията на свидетели и на другите лица по делото и констатациите и определенията на съда. Следователно, законът не изисква вписване на всички изявления на присъстващите в цялост в протокола, а само същността им.

Протоколът от открито съдебно заседание на 25.05.2022 година съдържа всички обстоятелства, изискуеми от чл. 150, ал. 1 от ГПК, като в молбата на жалбоподателя от 26.05.2022 година не се сочат други такива, релевантни за производството. В частност относно сочения в молбата израз: „... ще процедирам по целесъобразност“ следва да се отбележи, че изрично е отбелязано на стр. 2 от протокола съображението на съда, че при досегашното развитие на делото, което е отлагано неколккратно поради непредставено заключение, при положение, че такова е налице и вещото лице се е явило за изслушване днес, процесуално целесъобразно е делото да бъде разгледано. В протокола е включено становището на съда относно принципа за случайното разпределение, а също са отразени и становищата на процесуалните представители на жалбоподателката, че докладчикът по делото не е независима, нито безпристрастна, които обстоятелства се сочат в молбата от 26.05.2022 година.

В тази връзка и въз основа на служебната проверка на делото, съдът в настоящия състав намира за необходимо да отбележи и следното. На стр. 5 от протокола от предходното съдебно заседание е отразено изявление на адв. Д., че настоящият докладчик е отказал да отведе вещи лица, работещи в общината. От служебната проверка се установи, че изявление за възможна обвързаност на вещото лице по делото с общината е било заявено при разглеждане на делото от предходен, 40-ти

състав на съда, видно от протокол от открито съдебно заседание на 18.03.2021 година, приложен на л. 45 и 46 от делото. Настоящият докладчик не намери по делото други заявени конкретни обстоятелства в тази насока, като не откри подобни обстоятелства и при проверката на решение 15159/10.12.2009 година по адм. дело № 2432/2009 година на III-то отделение на Върховния административен съд, общодостъпен на интернет страницата на съда, което решение е цитирано в т. 6 на стр.5 от молба на жалбоподателката от 23.05.2022 година. Във връзка с направените в същата точка изявления следва да се отбележи и, че настоящият докладчик в практиката си по всички дела се съобразява изцяло със закона, приложимите във всеки отделен случай нормативни разпоредби, според както е длъжен в изпълнение на функциите си. В частност относно преценката на експертните следва да се отбележи, че изрично е посочено в чл. 202 от ГПК, че съдът не е длъжен да възприема заключението на вещото лице, а да го обсъжда заедно с другите доказателства по делото. Ето защо, без значение е соченото от страна на жалбоподателката в тази молба обстоятелство, оспорена ли е съответната експертиза или не.

Във връзка с твърденията за възможна предубеденост по повод разясненията на законодателството, дадени от съда на страните следва да се отбележи, че същите са направени с оглед служебното начало, прогласено като основно начало на процеса в чл. 7 от ГПК, във връзка с един от основните принципи на административния процес – за последователност и предвидимост, прогласен в чл. 13 от АПК. Предвидимостта на действията и актовете на съда е измежду основните гаранции за справедлив процес. Същата е разглеждана и в наказателноправен, и в гражданскоправен аспект в практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ).

Първият аспект – наказателноправен, е неотносим към производства от вида на настоящото, но само за пълнота и като пример тук следва да се отбележи обсъждането му в Тълкувателно решение № 4 от 06.02.2018 година по тълкувателно дело № 4 от 2017 година на Общото събрание на Наказателна колегия на Върховния касационен съд и цитираните в него решения по дела: З. срещу Русия и А. и Б. срещу Н. на ЕСПЧ, а именно, необходимостта да се подхожда по предвидим и по пропорционален начин, формирайки едно цяло, така че засегнатото лице да не бъде подложено на несправедливо отношение.

Към производства от вида настоящето са относими становищата на ЕСПЧ при разглеждане на правото на справедлив процес в гражданскоправен аспект, като по-специално цитираният чл. 13 от АПК е изрично разглеждан в решението по делото Г. К. срещу България (по жалба № 36181 от 2005 година на ЕСПЧ). Видно от изложението в това решение, предмет на проверка от страна на съда, наред с другото, е бил принципът на пропорционалност, установен в чл.6 АПК, в светлината на преценката дали обхватът на компетентността на Върховния административен съд е достатъчен за целите на чл. 6, ал. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Сред релевантната нормативна уредба, в раздел „Общи правила, уреждащи упражняването на административно право на преценка и контрола върху него от страна на съдилищата“, ЕСПЧ изрично посочва в §41 от това решение чл. 13 от АПК, озаглавен „Последователност и предвидимост“. Необходимостта от предвидимост на законодателството и съответно - действията и актовете на съда, като гаранция за справедлив процес е разглеждан и по други дела, като тук е достатъчно да се отбележат делото К. срещу България (по жалба № 62784 от 2009 година) и В. и други срещу България.

Не на последно място следва да се отбележи и, че осигуряването на предвидимост на актовете и действията на съда е част от служебните задължения на съдията в съответствие с чл.5, ал.2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), която гласи: „Органите на съдебната власт са длъжни да осигуряват откритост, достъпност и прозрачност на действията си по реда на този закон и на процесуалните закони.“

Ето защо, съдът в настоящия състав намира, че разясненията до страните е направил в изпълнение на служебния си дълг. Същите разяснения по никакъв начин не влияят на преценката му на обстоятелствата по делото и събраните доказателства. Ето защо, не може да се приеме, че е налице предубеденост. Доколкото не са налице никакви основания измежду посочените в чл. 22, ал. 1, точка от 1 до 5 от ГПК, нито съществуват други обстоятелства по т. 6, то искане в този смисъл не би могло да бъде уважено.

За пълнота на изложението следва да се посочи и, че до момента двама съдии: Д. Н. и Г. Н., са се отвели по искане на жалбоподателката, имайки предвид нейните възможни субективни усещания, а трети съдия - Т. Ж., се е отвела по собствена инициатива, предвид разглеждането на предходно дело на същата жалбоподателка. Както съдът в настоящия състав е отбелязал и в протокола от предходното открито съдебно заседание, при вече постановените отводи и разглеждане на делото от последващо определен докладчик, не е налице действително и обективно основание поредно такова искане да бъде уважено. За тази цел следва да бъдат налице действителни причини, тъй като обратното би означавало да бъде отворена възможност за страните чрез подаване на искания за отвод и сигнали срещу всеки пореден определен докладчик да осуетяват приложението на чл. 9 от ЗСВ.

В протокола от 25.05.2022 година не е отбелязано изявление, че по делото не са конституирани наследниците на починалия съпруг на жалбоподателката, което се сочи в молбата за поправка, но същото изявление може да бъде обсъдено днес, за което отново не е необходима поправка на протокола от предходното съдебно заседание. В тази връзка настоящият състав намира, че сочените наследници не се явяват заинтересовани страни в настоящето производство, тъй като ако те се явяват адресати на оспорения акт, то съответно имат и самостоятелно право на жалба срещу него.

Предвид изложеното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането за поправка на протокол от открито съдебно заседание, проведено на 25.05.2022 г., обективизирано в молба от страна на жалбоподателката, постъпила на 26.05.2022 година.

ПРИЕМА писмените доказателства, съдържащи се в кориците на делото.

ДОКЛАДВА заключението на вещото лице, представено на 20.05.2022 година.

СНЕ самоличността на вещото лице, както следва:

Ю. Я. П. – 47 годишен, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ вещото лице за отговорността, която носи по чл. 291 от НК и същият обеща да даде безпристрастно заключението си.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – Представил съм писмено заключение, което поддържам.

ЮРК. Ю. – Тъй като виждам, че експертизата е насочена в отговор на това, къде по осовите точки на [улица]попада имотът, бихте ли казали къде в рамките на [улица]попада имотът?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ - Това е описано в експертизата по отношение на приложимостта на

действащия подробен устройствен план (ПУП). На страница 3 е записано, че е разположен в оста на [улица]и предвид обстоятелството, че е в южната част, в приложимия план е за „М. ливади“, а не както е дадено в комбинирания скица - за кв. Б..

ЮРК. Ю. – Тоест, по действащия план, имотът попада в трасето на [улица]?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ - Той е практически до оста на [улица].

ЮРК. Ю. – Виждам, че има някаква разлика между обезщетението, определено в рамките на административното производство по отношение на сградите и Вашите изчисления, на какво се дължи това, най-общо казано?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ - Сградите са остойностени по начина, както е даден в административното производство. Колегата в административното производство е възприел по-високи норми на амортизация, отколкото тези, които смятам, че са приложими.

ЮРК. Ю. – Разрешенията за ползване на тези сгради с временен характер ли са?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ - Не съм ги изследвал, но така или иначе от 79-та година те са в рамките на булевард, така че новоизградената сграда няма как да бъде с траен градоустройствен статут. Те трябва да бъдат временни и не съм ги изследвал. Така е трябвало да бъде.

В предходното открито съдебно заседание ми беше указано да се съобразя със задачите, които са били поставени на 27-ми януари и в тази връзка ми бяха изпратени, не знам дали са приложени по делото. Отговарям по следния начин: Напречна връзка - това не е елемент от уличната мрежа. Улиците могат да се пресичат на едно, на две нива и т. н., така че [улица]практически е пресечка на [улица].

По отношение на останалите въпроси - дали е извършено отчуждаването за съседните имоти, това може да бъде предоставено като информация служебно от общинската администрация и за него не се изискват специални знания, тъй като това са обикновени документи.

На втория въпрос - дали настоящото отчуждаване става за [улица]: заповедта е за [улица], а не за малката уличка, която е напречната към булеварда и за която е отхвърлено отчуждаването, така че – да, обслужва се този пробив, но основанието за което е извършено, е друго. Няма да представям справка-декларация по Наредбата. Н. възнаграждението остане в размера на депозита.

ЮРК. Ю. - Нямам въпроси. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на вещото лице.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на вещото лице възнаграждение в размер на 500,00 (петстотин) лева от внесения депозит, за която сума се ИЗДАДЕ разходен касов ордер, който се връчи на вещото лице.

ЮРК. Ю. – Нямам доказателствени искания.

С оглед липсата на доказателствени искания съдът счете делото за

изяснено от фактическа страна и
О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

ЮРК. Ю. - Моля да потвърдите издадения административен акт, обективиран в Заповед СОА20-РД40-104/20.11.2020 година. Считам, че същият е постановен от компетентен орган, при спазване изискванията на материалния и процесуален закон и в съответствие с целта на закона. Както беше потвърдено при изслушаната и приета съдебно-техническа и оценителна експертиза, действащият план, по който е извършвано отчуждаването е този от 1999 година, потвърден с решение № 85 по протокол на Столичен общински съвет от 2003 година и имотът на жалбоподателя подлежи на отчуждаване във връзка с реализацията на обект – изграждане на южното платно на [улица]. Процесният имот безспорно попада именно в тази част, като сроковете за отчуждаване безспорно не са изтекли, във връзка с което само отбелязвам, че дори срокът по § 23 от ЗУЗСО да е изтекъл и да се прилага чл. 208 ЗУТ, това не преклудира възможността за отчуждаване, а само дава повече права на собствениците на имоти. Към настоящия момент са подадени може би повече от 6 искания за промяна на плана за този имот до главния архитект на Столична община. Всяко от тях е завършило с отказ, като част от тях са преминали съдебен контрол и отказите са потвърдени от две инстанции.

По отношение на оценката считам, че правилно е определена както по отношение на имота, така и по отношение на сградите.

Предоставям на преценката на съда да съобрази съдебно-оценителна и техническа експертиза предвид разликата в обезщетението на сградите.

Във връзка с изложеното, моля да потвърдите издадения административен акт. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. При условията на превантивност, правя възражение на заплатения адвокатски хонорар.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.56 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

